

NAGY LEA

Légörvény

*Tudod, azok a furcsa nagy állomások,
melyeknek van egy olyan hosszú kifutójuk,
várják, hogy légörvénybe kerüljenek.
S bennük egy kicsinyke költő
betűrt ingben müzlit eszik, és kefirt iszik,
meg ötpercenként a kijelzőre pillant,
ahol távoli kozmoszok hangjai,
picinyke szörgolyók pampognak.
Arról fantáziál, hogy felfedez valamit,
egy presszókávét színű macskát,
akit majd örökké nyalogathat.
És esténként hallucinál.
Keringenek a keringőben,
járvák a valcert, de groteszk körforgó ez.
Mindenki a saját örvényében egyedül táncol,
van, aki döcögve, van, aki könnyedén:
ezek a morzsatelepes, vagy épp
zsenge borotvált férfiak
körözve furakodnak, pörögnek
egy-egy tejszínű vagy kávébarna nőszemély körül.*

Átmenet

Én a lejtőn ülök, onnan nézlek benneteket.

*Mindannyian a fagyott vízben dohányoztok,
és melegítitek egymást.*

A cigarettacsikkeket valami jégen gyűjtitek.

*Amolyan isteni gondviselés ez
a fagyott halak iránt,
mert őket aztán tényleg
semmivel sem lehet vádolni.*

*A végtelen őszi szabadság lassan vált
téli szorongásba és fagyásba.*

Tíz hónap. Ennyi időre fogtok eltűnni.

*Beásátok magatokat a dágványba télre,
ahogy a halak.*

*Talán majd jövőre.
Újra látlak titeket.*